

Ключ до Головного

(Міні-тріоспектакль на три дії)

Дійові особи:

Козак Мамай

Ключ

Головне

і ще *Лібрето* - істерична потвора; вона увесь час намагається потрапити на сцену й довести, що це ніякий не тріо-, а квадроспектакль і взагалі не спектакль, а опера. Зазвичай йому не вдається потрапити до сцени, але з-за лаштунків глядач чує час від часу дебільну арію, що складається із самих вигуків, що його берешся сиротами, на кшталт: (онлайн yahy.mp3)

Абсолютно вся сцена - підлога, стіни - навіть завіса - у сірих відтінках, ніяких барв; текстура всіх поверхонь матова, ближче до оксамитової, або ж мишачого хутра; в усякому разі нічого не має вилискувати у світлі софітів.

Дія перша

Входить козак Мамай. У руках він тримає ключ до Головного (десь 40 см завдовжки; бронза). Він уважно розглядає ключа, повертає навсібіч, зважує, перекидає з руки в руку, міняє захвати, підкидає в повітрі, дивиться, зіщуливши одне око, вздовж ключа, роздивляється зубці. Іноді його рухи трохи нагадують японську кату, а іноді - якийсь дивний тан. Підкинутий ключ зрідка ледь помітно, але дуже неприродно гальмується в повітрі перш ніж впасти до Мамаєвих рук. Іноді тінь від ключа безпідставно деформується. У такі моменти ключ здається марою, самостійною істотою.

Час від часу за лаштунками чути шарудіння і придушені крики. Це робітники театру намагаються не пустити на сцену Лібрето. Лібрето сатаніє і вигукує зичним голосом свою чергову арію на кшталт вищезаданої. Часто арія глухне, переходячи у страшну відрижку - це робітники намагаються здушити Лібретові горло: (re.mp3)

Світло поступово згасає.

Завіса.

Дія друга

На сцені немовби проявляється здоровенна, гіпертрофована замкова шпарина.

Мамай вибігає з ключем, тримаючи його як кинджал.

Лазерний проектор випикує на задній стіні сцени великі літери:

"Еру луя"

З кабіни світлотехніків чути спопеляючий шепіт:

- Увімкни англійську клавіатуру!
- Нема!
- А яка є?!
- Німецька!
- Давай, козел!"

Напис на стіні зникає і виникає буква за буквою інший:

"The key to the Main"

Мамай із ключем, котрого він тримає вже як шагу, добігає середини сцени, аж тут таки проривається до сцени Лібрето, волаючи дурним гугнявим, але зичним голосом свою арію із самих вигуків.

У довгому стрибку Мамай цілко встромляє ключа в гіпертрофовану шпарину. Щось клацає і хряскає, ключ фіксується. Мамай міняє захват, щоб повернути ключ обома руками. Ключ зі скреготом повертається на чверть оберта й закладає. Не зрозуміло, відкрив він щось там, чи ні.

Все завмирає. Лібрето замовкає на піввигуку.

Завіса.

Дія третя

Сидіння крісел партеру обладнані спеціальною металізованою стрічкою, що зазвичай використовується як загорожа пасовиськ. Ряд за рядом, починаючи з першого, на стрічку подається короткий імпульс високовольтної напруги. Особливо сильні розряди автоматично отримують глядачі з найбільш спітнілими дупами, що не дуже політкоректно. Ну то й добре. Зразу після останнього імпульсу - а все мусить тривати не більше 5 секунд - на сцену виходить Головне:

- Я Головне! (Бреше.)

Завіса.

Кінець.